

Beatrijs van den Brink roeit vanaf 2006 bij R&ZV Jason te Arnhem in verschillende ploegen, dames en gemengd. In regiowedstrijden haalde zij met een vaste wedstrijdploeg goede resultaten. Sinds drie jaar schrijft zij een column in ROEIEN.

Reageren?

Beatrijs.column@gmail.com

Vernieuwing

Het trekt ons aan en het stoot ons af: vernieuwing in je leven. Vernieuwing heeft meestal als doel een vorm van verbetering in ons bestaan. De kunst is het aangegane af te maken wil het beklijven en zijn vruchten afwerpen. Wat is nieuw in onze roeisport?

Boten worden lichter en gelikter om sneller te kunnen varen. Hout wordt vervangen door kunstmaterialen wat minder onderhoud vergt, want vijf keer lakken hoeft niet meer. Andere vaardigheden worden vereist in het werken met nieuwe materialen.

Vroeger zag je het nog wel dat iemand met glans in de ogen even zijn hand langs de huid van een houten roeiboot liet gaan, sprak een oude materiaalcommissaris. "Zie jij het gebeuren bij polyesterboten?"

"Nee, dat is mij nooit opgevallen, maar gelukkig hebben we nog een boot met een houten randje en wat houten binnenwerk. Het geluid in

men toch niet en volg ik zo'n beetje wat voor mij gebeurt." De creatieve dame die dit zei, deed zo al dromend goede ideeën op.

"Wij verlangen nog steeds naar opklapbare riggers voor onze toertochten", verzuchtte een toerroeister, die er iedere jaarvergadering over begon. "Ooit komt er een moment dat je het mee gaat maken", sprak de voorzitter.

Andere prioriteiten, sorry.

"Zoals we lesgeven is het wel heel persoonlijk allemaal," sprak de gepensioneerde regelneef van de ploegensamenstellingen. Hij drukte zich mild uit zoals gewoonlijk. In zijn vroegere werk was dat een must. "Iets meer structuur geeft betere resultaten. Ik heb nu iets in handen om je vingers bij af te likken. Verschillende verenigingen gebruiken het al."

En menigeen in onze vereniging was het erover eens.

"Gaan met die banaan", was het motto. Houvast voor de instructeur en houvast voor de roeier die het moet leren of bijgespijkerd moet worden.

Helemaal geschikt voor de moderne mens die graag zijn eigen tijd wil indelen en van leren geen straffkamp wil maken met vaste tijden en vaste oefeningen.

Spijkeren aan techniek met oog voor opbouw van de conditie.

"Hèhè", dacht ik toen ik met deze goed gestructureerde methode in aanraking kwam. Verenigingsonafhankelijke stof met oog voor en-en; toegankelijk en met oog voor de combinatie techniek en conditie-opbouw vanaf het begin.

"Goed gedrag wordt beloond met een tandje hoger en dat werkt", zei de woordvoerder en hoofdauteur van deze serie werken. "Je geeft een soort biofeedback dat helpt om je doel te bereiken: goed roeien in een straf tempo. Als er wordt gemodderd dan houden we het 'slow'. Vooral jongemannen willen meteen hard., schuin door de bocht."

En wanneer is het moment gekomen om het nieuwe te evalueren? Daar gaan beslist een paar jaar overheen, want in dit gedeelte van het land is de bezinktijd hoog. Wat je ook bedenkt; om de streekmentaliteit kan je niet heen. Die klinkt in alles door; ook dat heeft zijn charme.

die boot is ook veel aangenamer dan in die moderne holle klankkasten. De warme kleur van het hout zal helaas uit ons zicht verdwijnen. Jammer."

"Maar wel lekker snel dat nieuwe materiaal", sprak de wedstrijdroeier. "En dat galmende ritmische geluid hindert mij niet; het heeft ook wel wat."

"Op boeg kan je trouwens heerlijk wegdromen, want door dat geluid versta ik lichte stuurstem-